

- c) Czy usługi świadczone przez adwokatów w ramach krajowego systemu pomocy prawnej mogą zostać zaliczone do usług ściśle związanych z opieką i pomocą społeczną, o których mowa w art. 132 ust. 1 lit. g) ww. dyrektywy 2006/112/WE, czy też mogą one zostać zwolnione na mocy innego przepisu dyrektywy? W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na to pytanie, czy wykładnia dyrektywy 2006/112/WE, zgodnie z którą dyrektywa ta nie zezwala na zwolnienie z podatku VAT usług świadczonych przez adwokatów na rzecz podmiotów, które korzystają z pomocy prawnej w ramach krajowego systemu pomocy prawnej, jest zgodna z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 14 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych i z art. 6 europejskiej Konwencji praw człowieka i podstawowych wolności?
2. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytania sformułowane w pkt 1, czy art. 98 dyrektywy 2006/112/WE w zakresie, w jakim nie przewiduje on możliwości zastosowania stawki obniżonej podatku VAT do usług świadczonych przez adwokatów w danym przypadku w zależności od tego, czy podmiot niekorzystający z pomocy prawnej podlega opodatkowaniu podatkiem VAT, czy też nie podlega takiemu opodatkowaniu, jest zgodny z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 14 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych i z art. 6 europejskiej Konwencji praw człowieka i podstawowych wolności w zakresie, w jakim art. 47 karty przyznaje każdemu prawo do sprawiedliwego rozpatrzenia jego sprawy, możliwość uzyskania porady prawnej, skorzystania z pomocy obrońcy i przedstawiciela oraz prawo do pomocy prawnej, o ile dana osoba nie posiada wystarczających środków, jeżeli pomoc ta jest konieczna dla zapewnienia skutecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości?
3. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytania sformułowane w pkt 1, czy art. 132 dyrektywy 2006/112/WE jest zgodny z zasadą równości i niedyskryminacji w rozumieniu art. 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 9 Traktatu o Unii Europejskiej w związku z art. 47 karty, w zakresie, w jakim nie przewiduje on, w ramach działalności wykonywanej w interesie publicznym, zwolnienia z podatku VAT usług świadczonych przez adwokatów, podczas gdy inne usługi podlegają takiemu zwolnieniu jako usługi świadczone w interesie publicznym, na przykład: usługi świadczone przez pocztę państwową, różne usługi medyczne czy też usługi związane z kształceniem, sportem lub kulturą, i podczas gdy rozpatrywana różnica w traktowaniu usług świadczonych przez adwokatów i usług zwolnionych z podatku przez art. 132 dyrektywy budzi uzasadnione wątpliwości, ponieważ usługi świadczone przez adwokatów przyczyniają się do poszanowania niektórych praw podstawowych?
4. a) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytania sformułowane w pkt 1 i 3, czy wykładnia art. 371 dyrektywy 2006/112/WE może zostać dokonana, zgodnie z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w taki sposób, że zezwala on państwu członkowskiemu na częściowe utrzymanie zwolnienia usług świadczonych przez adwokatów, jeżeli usługi te są wykonywane na rzecz podmiotów niebędących podatnikami VAT?
- b) Czy wykładnia art. 371 dyrektywy 2006/112/WE może zostać dokonana, zgodnie z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, również w taki sposób, że zezwala on państwu członkowskiemu na częściowe utrzymanie zwolnienia usług świadczonych przez adwokatów, jeżeli usługi te są wykonywane na rzecz podmiotów, które korzystają z pomocy prawnej w ramach krajowego systemu pomocy prawnej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 18 września 2014 r. w sprawie T-168/12 Georgias i in./Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, wniesione w dniu 27 listopada 2014 r. przez Aguya Clementa Georgiasa, Trinity Engineering (Private) Ltd, Georgiadis Trucking (Private) Ltd

(Sprawa C-545/14 P)

(2015/C 046/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Aguy Clement Georgias, Trinity Engineering (Private) Ltd, Georgiadis Trucking (Private) Ltd (przedstawiciel: H. Mercer QC, I. Quirk, barrister)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

- uchylenie decyzji Sądu w całości;
- uwzględnienie żądań wniesionych przez wnoszącego odwołanie w postępowaniu przed Sądem (oprócz odszkodowania, które powinno zostać poddane ocenie Sądu);
- posiłkowo, odesłanie sprawy do Sądu;
- w każdym przypadku obciążenie drugiej strony postępowania kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący je podnoszą cztery zarzuty:

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Sąd błędnie uznał, iż na mocy rozporządzenia nr 314/2004⁽¹⁾ Rada była uprawniona do dodawania osób do załącznika do tego rozporządzenia na samej tej podstawie, że byli oni członkami rządu Zimbabwe (pkt 57 i 66 wyroku Sądu):
 - rozporządzenie nr 314/2004 (zwane dalej „rozporządzeniem”) powinno być interpretowane zgodnie ze wspólnym stanowiskiem 2004/161/WPZiB⁽²⁾ (zwanym dalej „wspólnym stanowiskiem”), którego wykonaniu służyło;
 - Sąd nie wziął pod uwagę art. 4 wspólnego stanowiska, który wymagał, by osoby wymienione w załączniku były także zaangażowane w działania poważnie naruszające zasady demokracji i praw człowieka oraz państwa prawa w Zimbabwe.
2. Drugi zarzut dotyczący tego, że Sąd błędnie zinterpretował art. 5 ust. 1 wspólnego stanowiska, co spowodowało niewłaściwe zastosowanie przez niego rozporządzenia (pkt 57 wyroku):
 - wbrew orzeczeniu Sądu art. 5 ust. 1 wspólnego stanowiska nie przewidywał, by osoby ujęte w załączniku do wspólnego stanowiska i rozporządzenia albo były członkami rządu, albo były zaangażowane w działania poważnie naruszające zasady demokracji i praw człowieka oraz państwa prawa w Zimbabwe;
 - wspólne stanowisko i tym samym rozporządzenie wymagały w istocie, by osoby ujęte w załączniku spełniały obie te przesłanki.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Sąd błędnie zinterpretował dodanie słów „jako taki” (dodanych w dniu 25 czerwca 2007 r.) do wzmianki dotyczącej senatora Georgiasa w załączniku do rozporządzenia (i wspólnego stanowiska) jako „proste uściślenie”, że sam status członka rządu był wystarczający do umieszczenia w wykazie (pkt 58 wyroku):
 - poprawna interpretacja słów dodanych do wzmianki dotyczącej senatora Georgiasa pod względem prawnym była taka, że słowa te były uznaniem konieczności przestrzegania art. 4 wspólnego stanowiska, oprócz wymogu bycia członkiem rządu, gdyż słowa, które następowały po sformułowaniu „jako taki”, odpowiadały dokładnie wymaganiom art. 4;
 - Sąd błędnie zinterpretował dodanie tych słów jako „proste uściślenie”, że sam status członka rządu był wystarczający do umieszczenia w wykazie.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Sąd błędnie ustalił, że w stosunku do zarzutu, iż nastąpiło naruszenie prawa do obrony, senator Georgias nie wyjaśnił, na czym by się oparł, gdyby został wysłuchany (pkt 108 wyroku):
 - wyraźnie określono w skardze, że senator Georgias napisał do Rady (i pismo zostało przedłożone), a następnie został wykreślony z wykazu;

- ponadto w skardze wymieniono długą listę okoliczności, na które w sposób oczywisty powołano by się przed Radą, gdyby senator Georgias miał możliwość uczynienia tego;
- w tych okolicznościach Sąd naruszył prawo, uznając, że senator Georgias nie wyjaśnił, na czym by się oparł, gdyby został wysłuchany.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 314/2004 z dnia 19 lutego 2004 r. dotyczące niektórych środków ograniczających w odniesieniu do Zimbabwe (Dz.U. L 55, s. 1).

⁽²⁾ Wspólne stanowisko Rady 2004/161/WPZiB z dnia 19 lutego 2004 r. odnawiające środki ograniczające w odniesieniu do Zimbabwe (Dz.U. L 50, s. 66).

Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 16 września 2014 r. w sprawie T-34/11 Canon Europa/Komisja, wniesione w dniu 1 grudnia 2014 r. przez Canon Europa NV

(Sprawa C-522/14 P)

(2015/C 046/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Canon Europa NV (przedstawiciele: P. De Baere i P. Muñiz, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie w całości postanowienia Sądu wydanego w sprawie T-34/11;
- stwierdzenie dopuszczalności odwołania;
- skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd celem orzeczenia co do istoty sprawy;
- obciążenie drugiej strony pozwanej kosztami postępowania odwoławczego i kosztami postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swego odwołania wnosząca odwołanie podnosi dwa zarzuty.

W ramach zarzutu pierwszego wnosząca odwołanie podniosła, że Sąd dopuścił się błędu co do prawa przy wykładni i zastosowaniu art. 263 TFUE stwierdzając, że zaskarżone rozporządzenie „wymaga środków wykonawczych” w rozumieniu tego postanowienia.

W ramach zarzutu drugiego wnosząca odwołanie podniosła, że Sąd naruszył prawo wnoszącej odwołanie do bycia wysłuchaną, błędnie ocenił dowody przedstawione przez wnoszącą odwołanie oraz – tytułem pomocniczym – dopuścił się przeinaczenia owych dowodów.

Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 16 września 2014 r. w sprawie T-35/11 Kyocera Mita Europe BV/Komisja, wniesione w dniu 1 grudnia 2014 r. przez Kyocera Mita Europe BV

(Sprawa C-553/14 P)

(2015/C 046/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Kyocera Mita Europe BV (przedstawiciele: P. De Baere i P. Muñiz, adwokaci)